

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság**

ítélete

Az ügy száma:	Kfv.II.37.224/2021/6.
A tanács tagjai:	Dr. Kovács András a tanács elnöke Dr. Figula Ildikó előadó bíró Dr. Rák-Fekete Edina bíró
A felperes:	Felperes1 cím1
A felperes képviselője:	Dr. Kövesdi Balázs ügyvéd cím2
Az alperes:	Tolna Megyei Kormányhivatal cím3
Az alperes képviselője:	képviselő2 kamarai jogtanácsos
Alperesi érdekelt:	érdekelt1

cím4

Alperesi érdekelt

képviselője: Dr. Németh Tímea Ügyvédi Iroda

Dr. Németh Tímea ügyvéd

cím5

A per tárgya: földforgalmi ügyben hozott közigazgatási határozat jogszerűsége vizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: alperesi érdekelt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: Pécsi Törvényszék 2.K.700.955/2020/13. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Pécsi Törvényszék 2.K.700.955/2020/13. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 40.000.- (negyvenezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Kötelezi az alperesi érdekeltet, hogy fizessen meg az államnak az állami adóhatóság felhívására, az ott megjelölt módon és számlára 70.000.- (hetvenezer) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] A helység1 helyrajzi szám1. alatt nyilvántartott ingatlanra 2020. február 8-án haszonbérleti szerződés jött létre perben nem álló Cs.Z. mint haszonbérbeadó és a felperes

mint haszonbérbevevő között. A felperes az előhaszonbérleti jogosultságát a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Földforgalmi törvény) 46. § (3) bekezdés a) pont ab) alpontjára (nyilvántartásba vett takarmány előállítási vállalkozás) alapította.

[2] A szerződésre az alperesi érdekelt elfogadó nyilatkozatot tett, amelyben előhaszonbérleti jogosultságát a Földforgalmi törvény 46. § (1) bekezdés c) pontjára (helyben lakó földműves), és 46. § (4) bekezdés a) pontjára (családi gazdálkodói minőség) alapította. Az elfogadó nyilatkozat fejrésze tartalmazta a családi gazdaság számát, a földműves regisztráció számát, és minden személyi adatát. Az elfogadó nyilatkozathoz a családi gazdaság nyilvántartásba vételére vonatkozó határozatot mellékelte, a lakóhelyre, illetve egyéb személyi adatokra vonatkozó dokumentum csatolása azonban elmaradt.

[3] Az alperes előtti eljárásban az alperes kérésére a NÉBIH Mezőgazdasági Genetikai Erőforrások Igazgatósága adatszolgáltatása igazolta, hogy az alperesi érdekelt családi gazdaság vezetőjének minősül. Az alperes emellett a közhiteles személyi adat és lakcímnnyilvántartó rendszerből lekérdezett adatok alapján megállapította, hogy az alperesi érdekelt több, mint három éve helység1 településen lakik.

[4] Az alperes 2020. április 27-én kelt, 574305-4/2020/0306. számú határozatával a helység1 külterület helyrajzi szám1. alatti ingatlanra vonatkozó haszonbérleti szerződést a haszonbérbeadó és az alperesi érdekelt, mint haszonbérelő helyébe lépő, haszonbérletre jogosult között hagyta jóvá, egyidejűleg a felperes, mint szerződés szerinti haszonbérelő vonatkozásában a hatósági jóváhagyást megtagadta.

[5] A határozat indokolása szerint a felperes alaptalanul jelölte meg előhaszonbérleti jogosultságát, mert bár állattartó teleppel rendelkezik, és az állattartás kezdetét is helyesen hivatkozta, de a felperes nem minősül helybeli illetőségű mezőgazdasági szövetkezetnek, figyelemmel arra, hogy mezőgazdasági termelőszövetkezetként kevesebb, mint három éve került nyilvántartásba.

[6] A határozat indokolása szerint az alperesi érdekelt előhaszonbérleti jogcímét helyesen jelölte meg, a NÉBIH részéről igazolásra került, hogy családi gazdaság vezetője, továbbá a közhiteles személyi adat és lakcímnnyilvántartó rendszer szerint több, mint három éve helység1 településen lakik, azaz helyben lakónak minősül, ezért a haszonbérleti szerződést a haszonbérelő helyébe lépő előhaszonbérleti jogosulttal hagyta jóvá a mezőgazdasági igazgatási szerv.

A kereseti kérelem és védírat

[7] A határozattal szemben a felperes terjesztett elő kereseti kérelmet, amelyben a határozat hatályon kívül helyezését, az alperes új eljárásra kötelezését kérte.

[8] A kereset nem vitatta, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv a felperessel, mint szerződő féllel a szerződés jóváhagyása megtagadásáról döntött. A határozatot azért tartotta jogsértőnek, mert állítása szerint az alperesnek az alperesi érdekelt tekintetében is meg kellett

volna tagadnia a szerződés jóváhagyását, figyelemmel arra, hogy az alperesi érdekelt az elfogadó nyilatkozatához nem csatolta az előhaszonbérleti jogosultságát bizonyító okiratokat, lakcímét, személyi adatait nem igazolta, azt az alperes a közhiteles nyilvántartás tartalma alapján állapította meg, azaz a határozat sérti a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdését. A kereset szerint az alperesnek a Földforgalmi törvény 51. § (1) bekezdés szerint már az előzetes vizsgálat során észlelnie kellett volna, hogy az alperesi érdekelt alakilag hibás elfogadó nyilatkozatot tett. A felperes érvelése szerint a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésének szabályozása kógens rendelkezés, amelytől az eltérés nem lehetséges.

[9] Kitért arra is, hogy az alperesi érdekelt által benyújtott elfogadó nyilatkozat adattartalma önmagában véve is hibás, mivel a személyazonosító számnál 11 számjegy helyett 12 számjegy került feltüntetésre. A felperes szerint amennyiben az alperes valóban igénybe vette volna a személyi adat és lakcímnnyilvántartó rendszert, abban észlelnie kellett volna a személyi azonosító szám hibás voltát.

[10] A Kúria több eseti döntésére utalva (EBH 2018.K.11., Pfv.VI.21.120/2017/6., Pfv.VI.22.397/2017/8., Pfv.VI.22.318/2017/7.) hivatkozott arra, hogy a Földforgalmi törvény 21. § (5) bekezdés utolsó mondatának kógens törvényi rendelkezésre, mely szerint az elfogadó jognyilatkozathoz csatolni kell az elővásárlási jogosultságot bizonyító okiratokat is, nem értelmezhető úgy, hogy a végrehajtási rendelet hiánya miatt az elővásárlási jogot gyakorló félnek nem áll fenn a jogosultság igazolásának törvényben előírt kötelezettsége, ugyanis a végrehajtási rendelet hiánya nem jelent többet, mint azt, hogy nincs olyan tételes jogszabály, amely meghatározná, mely okiratokat kell az elővásárlási jog alátámasztására csatolni.

[11] A felperes érvelése szerint az Ákr. és a Földforgalmi törvény iratcsatolásra vonatkozó szabályai egymáshoz való viszonyában a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése a speciális rendelkezés. Utalt arra is, hogy a Földforgalmi törvény 2020. július 1-től hatályos rendelkezései alapján már a szerződés szerinti haszonbérelő is köteles az előhaszonbérleti jogosultságát alátámasztó okiratok csatolására, amely szerinte azt a jogalkotói akaratot tükrözi, hogy oly mértékben fontos az előhaszonbérleti jogosultság okiratokkal történő igazolása, hogy azt a szerződéses haszonbérelőre is kiterjesztette a jogalkotó.

[12] Az alperes védiratában a kereset elutasítását kérte, állítva, hogy a kereseti kérelemben megjelölt jogserelmek nem következtek be.

[13] Védiratában idézte a Földforgalmi törvény általa alkalmazott 46. § (1), (3), (4) bekezdés, 49. § (4) bekezdés, 51. § (1), 52. § (1) bekezdése rendelkezéseit, a Fétv. 29. §, 55/A. és 5/A. § rendelkezéseit. Hivatkozott az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 2. § szerinti jogszerűség elvére, és az egyenlő bánásmód követelményére, valamint a 36. § (2) bekezdésére, mely szerint nem kérhető az ügyféltől - az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével- olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell. Hivatkozott az Ákr. 65. § (1) bekezdésére, mely szerint a hatóság, ha a tényállás tisztázása során szükséges, és az az Eüsztv. alapján nem szerezhető be – a 36. § (2) bekezdésében meghatározottak kivételével felhívhatja az ügyfelet okirat vagy más irat bemutatására.

[14] Az alperesi érdekelt nyilatkozatában szintén a kereset elutasítását indítványozta, az alperessel azonos indokokra hivatkozva.

A Pécsi Törvényszék ítélete

[15] A bíróság az alperes 574305-4/2020. számú határozatát hatályon kívül helyezte és az alperest új eljárásra kötelezte, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján.

[16] Az ítélet a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdését értelmezve rögzítette, hogy a rendelkezés négy kógens előírást tartalmaz, mely szerint egyrészt kötelező az elfogadó jognyilatkozatot legalább teljes bizonyító erejű magánokiratba foglalni, másrészt kötelező megjelölni a jogalapot, harmadrészt csatolni kell az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat, és kötelező megjelölni, hogy milyen célból kívánja gyakorolni az előhaszonbérleti jogát az érintett. Az ítélet indokolása szerint a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése feltételeit, annak bármelyik elmulasztását a mezőgazdasági szerv nem pótolhatja, a rendelkezés ugyanis semmilyen kimentési okot nem tartalmaz, az abban foglaltaknak akkor is teljesülniük kell, ha a csatolmányok tekintetében a törvény végrehajtását szolgáló rendelet meghozatalára még nem került sor.

[17] Az ítélet indokolása szerint az alperes védírata az Ákr. 36. § (2) és 65. § (1) bekezdésére alaptalanul hivatkozott, mert bár a mezőgazdasági igazgatási szerv előtti eljárás az Ákr. 8. § (1) bekezdése szerint nem kivett eljárás, mégis az Ákr. 36. § (2) bekezdése nem vonatkoztatható a perbeli esetre, az Ákr. 36. § (2) bekezdése az Ákr. 18. alcíme szerinti kérelemre vonatkozik, amely egy általános szabály, a földforgalmi ügyekben ez a rendelkezés még mögöttes, kiegészítő jogszabályként sem alkalmazható, főleg nem, ha a törvény az ügyfélre kógens rendelkezést tartalmaz és az ügyfél a kötelezettségét elmulasztja.

[18] Megjegyezte, hogy a felperes alappal hivatkozott arra is, hogy ő mint ügyfél az eljárás során nem tudta ellenőrizni, hogy az alperes mit kérdezett le a nyilvántartásból. A felperesnek az alperesi érdekelt által csatolt iratokból, mellékletekből lehetett volna meggyőződnie az alperesi érdekelt jogállásának fennállásáról, ennek hiányában azonban nem volt abban a helyzetben, hogy ellenőrizze az alperesi érdekelt nyilatkozatának valóságtartalmát.

[19] Az ítélet utalt a Kúria Kfv.37.169/2017/8. számú ítélete indoklására is.

[20] Hangsúlyozta, hogy a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése tekintetében nincs kimentő körülmény, szükséges valamennyi okirat csatolása, minden mástól így attól is függetlenül, hogy azokat az alperes adott esetben le tudta-e kérdezni a közhiteles nyilvántartásból.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[21] A jogerős ítélet ellen az alperesi érdekelt terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte az ítélet hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására és új határozat hozatalára utasítását.

[22] A felülvizsgálati kérelem szerint az ítélet jogsértő, mert tévesen értelmezte a Földforgalmi törvény 46. § (4) bekezdése rendelkezését, tévesen állapította meg, hogy a mezőgazdasági igazgatási szerv előtti eljárásban az Ákr. 36. § (2) bekezdése nem alkalmazható, és téves az az ítéleti megállapítás is, hogy az alperes eljárása azért is jogsértő volt, mert a felperes nem tudta ellenőrizni az alperesi érdekelt adatait, ugyanis az alperesi érdekelt szerint nincs olyan jogszabály, amely az ügyfelet arra jogosítaná, hogy a másik fél adatait ellenőrizze.

[23] A felülvizsgálati kérelem hivatkozott arra, hogy az elfogadó nyilatkozat minden személyes adatot és lakcímet tartalmazott, és ahhoz csatolta is a családi gazdálkodásról szóló határozatot, amely egyébként szintén tartalmazta a lakcímét.

[24] Utalt arra, hogy a Fétv. 27. § (1) bekezdés és 85. § szerint a hatósági jóváhagyás során a Földforgalmi törvény szerinti eljárásban az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni, és mivel a haszonbérleti szerződés közzététele az ügyfél kérelmére induló hatósági eljárás, így az Ákr. szerinti eljárás minden tekintetben alkalmazható volt rá, a Földforgalmi törvény csak kiegészítő szabályozást adott.

[25] A felülvizsgálati kérelem hivatkozott arra, hogy a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásáról szóló 1992. évi LVI. törvény 11. § (1) bekezdésében foglalt adatokat kell használni a személyek azonosítására a személyi adat és lakcímadatok terén, és nem az okmánymásolatokat.

[26] Előadta, hogy a jogalkotó a mai napig nem fogadta el a Földforgalmi törvény azon végrehajtási rendeletét, amely egyértelműen megmondja, hogy a haszonbérleti szerződésekhez, illetve lefogadó nyilatkozatokhoz pontosan milyen okmányokat kell csatolni. Érvelése szerint a lakcímkártya nem tartozik ebbe a körbe.

[27] Utalt a Kúria a Kfv.VI.37.748/2017/4. , Kfv.II.37.320/2016/4. számú ítéleteire, mint érvelését alátámasztó döntésekre, és az ítéletben hivatkozott Kúria Kfv.37.169/2017/8. számú döntés kapcsán arra, hogy az az adott ügyben nem volt figyelembe vehető.

[28] A felperes felülvizsgálati ellenkérelmében az ítélet hatályában való fenntartását indítványozta.

Érvelése szerint a Földforgalmi törvény és az Ákr. viszonyában az előbbi a speciális, az utóbbi az általános jogszabályi rendelkezés, és a Földforgalmi törvény mint speciális szabály felülírja az Ákr. általános rendelkezéseit az okirat csatolása vonatkozásában.

[29] Álláspontja szerint az a körülmény, hogy nem került elfogadásra az a végrehajtási rendelet, amely bizonyos kérdéseket részletszabályokkal kitölteni jogosult lenne a csatolandó

okiratok körében, nem jár azzal a következménnyel, hogy az előhaszonbérleti jogára hivatkozó fél mentesülhet a jogszabály által előírt okiratok csatolásától. Utalt ügyszám megjelölése nélkül bírói gyakorlatra is, amely szerinte az ítéletben elfoglalt érvelés helyességét támasztja alá.

[30] A felperes szerint az alperesi érdekelt ellentmondó gyakorlatot folytatott, hiszen a családi gazdálkodás fennállásáról szóló iratát mellékelte elfogadó nyilatkozatához annak ellenére, hogy a hatósági nyilvántartásból akár ez az adat is megállapítható lett volna, azaz részben betartotta és követte a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében írtakat.

[31] Hivatkozott a Földforgalmi törvény 2020. július 1-jétől hatályos szabályaira, amelyből szerinte az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó szigorította a gyakorlatot.

[32] Utalt arra, hogy az alperesi érdekelt az elfogadó nyilatkozatában helytelenül határozta meg személyazonosító jelét, mert a jel nem 10, hanem 11 karakterből áll, a hatóság ennek ellenére nem rögzítette a hibás adatot, következésképpen még az ellenőrzési jogkörét is elmulasztotta teljesíteni. A felperes szerint a személyi azonosítási jel hibája az azonosítást is lehetetlenné tette.

[33] Az alperes nyilatkozatában egyetértett a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal, szerinte az ítélet indokolása [31], [38] és [41] bekezdései contra legem megállapításokat tartalmaznak, ellentétben állnak a Fétv. 32. § (3) bekezdésében foglaltakkal.

[34] Érvelése szerint a Földforgalmi törvény 46. § (4) bekezdésében rögzített okirat csatolási kötelezettség kizárólag a Földforgalmi törvény és a Fétv. által külön nevesített okirati igazolások esetében értelmezendő, az nem terjeszthető ki a Fétv. 29. § (1) bekezdésében hivatkozott közhiteles hatósági nyilvántartások, például a személyi adat- és lakcímnnyilvántartás tartalmát megjelenítő dokumentumokra, mely jogértelmezés összhangban áll az Ákr. 32. § (2) bekezdés kógens előírásaival is.

A Kúria döntése és jogi indokai

[35] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet Kfv.II.37.224/2021/2. számú végzésével befogadta, majd a felülvizsgálati kérelem érdemi vizsgálatként megállapította, hogy az alaptalan.

[36] A Kp. 120. § (5) bekezdése szerint a felülvizsgálati eljárásban bizonyítás felvételének nincs helye, a Kúria a felülvizsgálati kérelem elbírálása során a jogerős határozat meghozatalakor a rendelkezésére álló iratok és bizonyítékok alapján dönt.

[37] A Pécsi Törvényszék a megelőző eljárás és a rendelkezésére álló adatok alapján helyesen állapította meg a tényállást, és az alkalmazandó jogszabályokat helyesen értelmezve – a bírói gyakorlat figyelembevételével – helytálló jogi következtetésre jutott. A Kúria a jogerős ítéletben foglaltakkal egyért. A felülvizsgálati kérelem és felülvizsgálati ellenkérelemre tekintettel az alábbiakat rögzíti.

[38] A Földforgalmi törvény perben alkalmazandó 49. § (4) bekezdése a Pécsi Törvényszék általi értelmezése az Alaptörvény 28. cikke szerinti értelmezési szabályra tekintettel nem ésszerűtlen, és követi a kialakult kúriai gyakorlatot is.

[39] A legfőbb bírói fórum több eseti döntésben is állást foglalt a jelen jogvita tárgyát képező kérdésben (Pfv.21.709/2019/6., Kfv.VI.37.388/2017/3., Kfv.37.169/2017/8.), utoljára a Kfv.III.37.227/2021/8. számú ítéletében. Ez utóbbi ítélet elvi tétele szerint az előhaszonbérleti jog gyakorlására irányuló elfogadó jognyilatkozathoz csatolni szükséges az előhaszonbérleti jogosultságot bizonyító okiratokat is. Ennek elmulasztása esetén a mezőgazdasági igazgatási szerv nem pótolhatja az elfogadó jognyilatkozatot tevő mulasztását.

[40] A Kúria korábbi gyakorlatától jelen jogvitában sem kíván eltérni.

[41] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott az Ákr. 36. § (2) bekezdése, a Fétv. 27. § (1) és 85. §-a szerinti rendelkezésekre, annak alátámasztásaként, hogy – a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdése rendelkezése ellenére személyi adatai, valamint lakóhelyére vonatkozó igazoló dokumentumot nem kellett volna benyújtania az elfogadó jognyilatkozathoz.

[42] Bár arra a felülvizsgálati kérelem helyesen nyilatkozott, hogy a Fétv. 27. § (1) bekezdése szerint az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni a mezőgazdasági igazgatási szerv hatósági jóváhagyáshoz kötött eljárására – de maga a Fétv. 27. § (1) bekezdése is rendelkezik arról, hogy a Földforgalmi törvényben és a Fétv.-ben foglalt eltérésekkel. A Kúria ilyen eltérő rendelkezésként értékeli a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdését szemben az Ákr. 36. § (2) bekezdésével, amely szerint nem kérhető az ügyféltől szakhatósági állásfoglalás, vagy előzetes szakhatósági állásfoglalás csatolása, és az ügyfél azonosításához szükséges adatok kivételével olyan adat, amely nyilvános, vagy amelyet jogszabállyal rendszeresített közhiteles nyilvántartásnak tartalmaznia kell.

[43] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Fétv. 85. § jelen jogvitában nem releváns, tekintettel arra, hogy az alperes határozata nem hatósági ellenőrzés eredményeként született.

[44] Az alperes felülvizsgálati eljárásban tett nyilatkozatában a Fétv. 32. § (3) bekezdésére eredménytelenül hivatkozott, tekintve, hogy ez a rendelkezés a Fétv. VII. fejezetében, a hatósági jóváhagyáshoz kötött tulajdonjog megszerzésére vonatkozó szabályok alcím alatt szerepel, a földhasználattal kapcsolatos rendelkezések pedig a Fétv. VIII. fejezetében találhatók.

[45] A felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Fétv. 29. § (1) bekezdése rendelkezései, amely a mezőgazdasági igazgatási szerv feladatkörébe tartozó ügyek elbírálása és ellenőrzése érdekében bizonyos adatok díjmentes szolgáltatásáról rendelkezik, a jogvita szempontjából azért nem bír relevanciával, mert a rendelkezés alapvetően a nyilvántartásokban szereplő adatok díjmentes szolgáltatását állapítja meg, és független a Földforgalmi törvény 49. § (4) bekezdésében ügyfél részéről kötelezően csatolandó okiratok benyújtási kötelezettségétől.

[46] A felülvizsgálati kérelem eredménytelenül hivatkozott az Ákr. 65. § (1) bekezdésére is. A Kúria osztja azt az ítéleti megállapítást, mely szerint a földforgalmi tárgyú jogszabályok a hiánypótlást csak rendkívül szűk körben teszik lehetővé a Fétv. 34. § (1)-(4) bekezdésben írtaknak megfelelően, arra pedig nincs lehetőség, hogy a fél mulasztását a hatóság pótolja.

[47] A Kúria megítélése szerint a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott Kfv.VI.37.748/2017/4., Kfv.II.37.320/2016/4. számú ítéletek és a jelen ügy között nem áll fenn az ügyazonosság tekintve, hogy azok tényállása eltérő, másfelől az eldöntendő jogkérdések is eltérőek.

[48] A fentiek alapján a Kúria a Kp. 121. § (2) bekezdése szerint a jogerős ítélet hatályban való fenntartásáról rendelkezett.

Záró rész

[49] A felülvizsgálati kérelmet a Kúria a Kp. 115. § (2) bekezdése alapján alkalmazandó Kp. 107. § (1) bekezdése szerint tárgyaláson bírálta el.

[50] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesi érdekelt az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39. § (3) bekezdés d) pontja szerint számított illetékalap után, az Itv. 50. § (1) bekezdése szerinti mértékű felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére köteles, melyről a Kúria a polgári és közigazgatási per során meg nem fizetett illeték és állam által előlegezett költség megfizetéséről szóló 30/2017. (XII.27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésére figyelemmel döntött.

[51] Az alaptalan felülvizsgálati kérelmet előterjesztő alperesi érdekelt köteles megfizetni a felperesnek a Kp. 35. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 83. § (1) bekezdése alapján felperes által felszámított felülvizsgálati eljárási költségét.

[52] Az ítélettel szembeni felülvizsgálatot a Kp. 116. § d) pontja zárja ki.

Budapest, 2021. június 22.

Dr. Kovács András s.k. a tanács elnöke, Dr. Figula Ildikó s.k. előadó bíró,
Dr. Rák-Fekete Edina s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Kúria
II.Kfv.37.224/2021/6/2
tisztviselő

10